

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 171/22
31.5.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Душанке Ђорђевић, председника већа, Бојане Пауновић и Снежане Јовановић, чланова већа, уз учешће записничара Оливере Мандић Јоксић, у кривичном предмету **окривљеног АА**, због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323 став 2 у вези става 1 Кривичног законика, одлучујући о жалби јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду Кт.бр.4019/15 од 29.11.2021. године, изјављеној против пресуде Трећег основног суда у Београду К.бр.112/2021 од 14.09.2021. године, након седнице већа одржане 27.03.2022. године, те након одржаног претреса пред другостепеним судом дана 31.05.2022. године, у присуству саветника јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду Весне Вукотић, окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Страхиње Маричића, донео је следећу

ПРЕСУДУ

Усвајањем жалбе јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Трећег основног суда у Београду К.бр.112/2021 од 14.09.2021. године тако што Апелациони суд у Београду,

окривљеног АА, ЈМБГ ..., од оца ... и мајке ..., девојачко ..., рођеног ... године у ..., живи на адреси ..., улица ..., стан број ..., запосленог ..., са примањима од око ... динара и запосленог у фирми “...” где остварује месечну зараду од ... динара, без непокретне имовине, осуђиваног ..., против њега се не води други кривични поступак,

ОГЛАШАВА КРИВИМ

Због тога што је:

-дана године у Београду, ГО Сурчин, у станици граничне полиције Аеродрома “Никола Тесла” напао и претио да ће напасти службено лице, комуналног полицајца Градске управе града Београда оштећеног ББ у вршењу службене дужности контроле комуналног реда на Аеродрому “Никола Тесла”, по дневном налогу за реализацију службеног задатка ХХХШ-02 број 031-1170 за дан 25/26.08.2015. године, при чему је

службеном лицу нанешена лака телесна повреда, на тај начин што је најпре оштећеном упутио претњу речима: “Скини униформу да те пребијем, отворићу ти лобању”, након чега је истог ударио шаком стиснутом у пресницу у пределу врата, услед чега је оштећени задобио лаку телесну повреду у виду нагњечине у пределу врата, при чему је био урачунљив, био свестан свога дела и хтео његово извршење и био је свестан да је његово дело забрањено,

-чиме је извршио кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323 став 2 у вези става 1 Кривичног законика,

па му овај суд на основу одредбе чланова 4, 42, 54, 64, 65, 66 Кривичног законика, **ИЗРИЧЕ**

УСЛОВНУ ОСУДУ,

те окривљеном утврђује казну затвора у трајању од **8 (осам) месеци** и истовремено одређује да се утврђена казна неће извршити ако окривљени у року провере од **3 (три) године** не учини ново кривично дело.

На основу одредбе члана 258 став 4 ЗКП, оштећени ББ се ради остваривања истакнутог имовинскоправног захтева упућује на парницу.

На основу одредбе члана 264 ЗКП обавезује се окривљени АА на плаћање трошкова кривичног поступка и судског паушала о чијој висини ће одлучити првостепени суд накнадно посебним решењем.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду К.бр.112/2021 од 14.09.2021. године, окривљени АА је на основу члана 423 тачка 2 ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323 став 2 у вези става 1 КЗ. Оштећени ББ је ради остваривања истакнутог имовинскоправног захтева упућен на парницу, а на основу одредбе члана 265 став 1 ЗКП је одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Против ове пресуде благовремену жалбу је изјавио јавни тужилац Трећег основног јавног тужилаштва у Београду Кт.бр.4019/15 од 29.11.2021. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу тужилаштва, преиначи ожалбену пресуду и окривљеног огласи кривим због извршеног кривичног дела за које је оптужен и изрекне му сакнцију у складу са законом.

Одговор на жалбу јавног тужиоца је изјавио бранилац окривљеног АА, адвокат Страхиња Маричић, у коме су оспорени наводи изјављене жалбе и суду је предложено да је одбије као неосновану.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж.бр.186/22 од 01.03.2022. године, изнео предлог да другостепени суд, након одржаног претреса усвоји жалбу Трећег основног јавног тужилаштва у Београду и преиначи ожалбену пресуду, тако што ће окривљеног АА огласити кривим због извршеног кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323 став 2 у вези става 1 КЗ и осудити га на казну по закону.

Увидом у предметни спис Трећег основног суда у Београду, Апелациони суд у Београду је утврдио да је у овом кривичном поступку најпре донета пресуда Трећег основног суда у Београду К.бр.907/18 од 03.09.2020. године, којом је окривљени АА на основу одредбе члана 423 тачка 2 ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323 став 2 у вези става 1 КЗ, а која је укинута решењем Апелационог суда у Београду Кж1 1044/20 од 12.01.2021. године усвајањем жалбе јавног тужиоца Трећег ОЈТ у Београду и предмет је враћен првостепеном суду на поновно суђење, након чега је у поновљеном поступку првостепени суд донео сада ожалбену пресуду.

Апелациони суд у Београду је најпре одржао седницу већа дана 27.03.2022.године, на којој је размотрио целокупне списе, заједно са ожалбеном пресудом и изјављеном жалбом, па како је нашао да је у конкретном случају основано изјављеном жалбом јавног тужиоца указано на то да је пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, а што је последица погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, а како је у овој кривичноправној ствари, као што је речено, пресуда већ једном била укинута, то је Апелациони суд у Београду оценио да по изјављеној жалби треба одржати претрес пред другостепеним судом, а ради правилног и потпуног утврђења чињеничног стања.

Претрес пред другостепеним судом је одржан дана 31.05.2022. године, у присуству саветника јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду Весне Вукотић, окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Страхине Маричића, на коме је саслушан окривљени АА, а уз сагласност странака су прочитани сви докази изведени пред првостепеним судом на главном претресу.

Након оцене доказа који су изведени на претресу пред другостепеним судом, те речи странака са претреса одржаним пред овим судом, као и поновном оценом доказа који су изведени пред првостепеним судом, Апелациони суд у Београду је закључио да је жалба јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду основана, те да треба одлучити као у изреци ове пресуде, а ово из следећих разлога:

Првостепени суд је окривљеног АА ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело напад на службено лице у вршесу службене дужности из члана 323 став 2 у вези става 1 КЗ, за које је терећен оптужним предлогом заменика јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду Кт.бр.4019/15 од 17.10.2018. године, који је измењен усмено на главном претресу 10.09.2021. године, налазећи да нема доказа да је окривљени ово кривично дело извршио, односно да нема доказа да је окривљени упутио претњу службеном лицу нити да га је ударио шаком стиснутом у

песницу у пределу врата, услед чега је оштећени задобио лаку телесну повреду.

Ослобађајућа пресуда је образложена тиме да је суд прихватио одбрану окривљеног АА у којој је навео да му се комунални полицајац оштећени ББ у станици граничне полиције на аеродрому “Никола Тесла” унео у лице, због чега је покушао да га склони, али како су иза њега стајале столице био је практично сатеран уза зид, па га је оштећени левом руком ухватио у пределу десног образа и почео да га псује питајући га коме то прети. Од тог хватања је посрнуо уназад, пао на столицу, ударио главом у зид, те су одмах притрчале полицијске службенице пограничне полиције и одвојиле комуналне полицајце од окривљеног, при чему је он остао да лежи на столицама, док су оштећеног убациле у канцеларију. Првостепени суд је утврдио да је оваква одбрана окривљеног у претежном делу у сагласности са исказима сведока ВВ и ГГ, а на посредан начин и исказом сведока ДД. Наиме, из исказа сведока ЋЋ, првостепени суд је утврдио да је доласком у кабинет шефа смене чула да неко вришти и дозива у помоћ, те да је у ходнику видела да окривљени седи на клупама, и леђа крупнијег комуналног полицајца, а када је пришла до самог улаза видела је и сведока ВВ како одгурује левом руком комуналног полицајца, због чега је она тог комуналног полицајца повукла за руку и увела у дежурну службу. Одбрана окривљеног је према ставу првостепеног суда потврђена и исказом сведока ВВ из ког произлази да је комуналном полицајцу рекла да остане у дежурној просторији, а окривљеном да седне у ходник, те да док је разговарала телефоном окренута леђима ка њима, чула је мушки глас који дозива у помоћ и када се окренула видела је да је дошло до физичког контакта између ових лица, при чему је један комунални полицајац држао руке на горњем делу тела окривљеног АА. Раздвојила их је, а тада се окривљени жалио на повреде. Одбрана окривљеног је у сагласности и са медицинском документацијом, односно налазом и мишљењем вештака др Весне Јовановић од 15.10.2019. године из ког је утврђено да је окривљени АА критичном приликом задобио телесне повреде и то нагњечење са крвним подливом и огуљотином у десној јагодичној регији и на десном образу и нагњечење са крвним подливом чеоно лево, које повреде појединачно и скупно представљају лаку телесну повреду. Одбрана окривљеног да се није гребao у пределу образа како би себи нанео повреду, а како је то тврдио оштећени, је према ставу првостепеног суда потврђена исказом сведока ГГ из ког следи да је она вршила надзор над окривљеним, због чега окривљени није могао сам себе да повреди. Да је окривљени дозивао у помоћ потврђено је исказима сведока ВВ и ГГ, а да је оштећени пришао окривљеном који је седео, а не да је окривљени кренуо у напад на оштећеног, утврђено је из исказа сведока ВВ, која је потврдила да је до физичког контакта између окривљеног и оштећеног дошло тамо где је окривљеном рекла да седне. Са друге стране, првостепени суд је исказ оштећеног оценио као неверодостојан, недоследан, противречан и у супротности са исказом сведока оптужбе ВВ и сведока ГГ, док је исказ сведока ДД оцењен као неистинит и пристрасан, те дат са жељом да се колегијално помогне оштећеном за исходовање одређених привилегија, која са собом доноси кривични поступак лицу означеном као оштећено лице. Првостепени суд је у разлозима пресуде навео да је имао у виду налаз и мишљење вештака медицинске струке др Милоша Јанчића али није нашао да постоји узрочно-последична веза између било које радње окривљеног и констатоване повреде у медицинској документацији и налазу и мишљењу вештака др Милоша Јанчића, будући да у медицинској документацији није описана прецизна локализација повреде оштећеног, при чему је првостепени суд овај доказ ценио и као

супротан доказима којима је поклонио веру и на којима је засновао ослобађајућу пресуду.

Према налажењу Апелационог суда у Београду, основано се правилност и законитост изнетих закључака првостепеног суда спори изјављеном жалбом јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду.

Према ставу овог суда, основано је изјављеном жалбом указано на чињеницу да су цитирани разлози ослобађајуће пресуде првостепеног суда недовољни, нејасни и неаргументовани, при чему је суд пропустио да са једнаком пажњом цени како доказе који иду у прилог одбране окривљеног тако и оне који га терете, те да све доказе оцени и у образложењу пресуде да разлоге за закључак о томе које доказе прихвата, а које не, и зашто.

Основано је изјављеном жалбом јавног тужиоца истакнуто да првостепени суд није поступио по налогу Апелационог суда у Београду из решења Кж1 1044/20 од 12.01.2021. године, којим је укинута прва ослобађајућа пресуда у овој кривичноправној ствари.

Наиме, из исказа саслушаних сведока полицајаца ВВ и ГГ следи да оне нису виделе физички контакт окривљеног и оштећеног пре него што су зачуле да неко дозива у помоћ, те да је у помоћ дозивао и оштећени, а не само окривљени. Дакле, околности критичног догађаја у односу на које првостепени суд налази да у потпуности треба прихватити исказе ових сведока, тичу се заправо дешавања који следе након инкриминисаног напада окривљеног на оштећеног. Према ставу Апелационог суда у Београду из исказа саслушаних полицајаца несумњиво следи да оне *нису виделе догађај који је претходио дозивању у помоћ*, па је према ставу овог суда ослобађајућа пресуда неосновано превасходно заснована на исказима ових сведока који нису непосредни очевици тренутка у коме се инкриминисани догађај одиграо. При том, приликом доношења својих закључака, првостепени суд је пропустио да цени чињеницу да је сведок ВВ дајући исказ у претходној фази поступка пред јавним тужиоцем, изричито навела да су *и оштећени и окривљени затражили медицинску помоћ* након предметног инцидента.

Дакле иако су искази сведока ВВ и ГГ, јасни и уверљиви, ови докази нису у битном послужили као основ за утврђење чињеничног стања, будући да сведоци нису чуле ни виделе догађај који је описан оптужбом, већ су се пред судом изјашњавале о околностима које су том догађају претходиле или су следиле након њега.

Из налаза и мишљења вештака др Милоша Јанчића од 24.07.2019. године и медицинске документације за оштећеног произлази да је оштећеном ББ лекарска помоћ пружена у амбуланти Аеродрома “Никола Тесла” где је прегледан од стране надлежног лекара опште праксе и упућен у Ургентни центар ради даље дијагностике и третмана, где је оштећени касније детаљно клинички испитан. У специјалистичком извештају надлежног лекара специјалисте ортопедије са трауматологијом УЦ КЦС од 26.08.2015. године констатована је код оштећеног дијагноза *leaziotraumaticollisuperficialis и contusio colli*. Према налазу и мишљењу судског вештака оштећени ББ је критичном

приликом задобио нагњечину у пределу врата која повреда представља лаку телесну повреду, а која припада скупини механичких повреда људског тела, по врсти и карактеру нанетих тупином активно замахнутог механичког оруђа, могуће замахнутом шаком стиснутом у песницу, и критичном приликом је остварен најмање један контакт између механичког оруђа које повређује тело и тела оштећеног. Из записника о испитивању судског вештака Милоша Јанчића, овај суд је утврдио да је критичном приликом остварен замах шаком стиснутом у песницу лаког до средње јаког интензитета и то енергијом замаха довољно јаком за савлађивање природног отпора површине меких ткива предела врата. Како се ортопед није детаљно изјаснио са које стране врата је повреда оштећеног настала, вештак се изјаснио да је повреда могла настати и замахом шаке стиснутом у песницом окривљеног са десне, а исто тако и са леве стране. Након што је судском вештаку предочен део одбране окривљеног са записника о главном претресу од 06.03.2019. године, судски вештак је навео да повреде констатоване у налазу и мишљењу нису могле настати на тај начин што би неко треће лице покушало да одвоји оштећеног од окривљеног.

Дакле, према ставу Апелационог суда у Београду, налазом и мишљењем судског вештака Милоша Јанчића са усменим образложењем датим на главном претресу је директно оповргнута одбрана окривљеног АА о томе да повреду оштећеном није нанео, односно да га није ударио шаком стиснутом у песницу у пределу врата, па је закључак суда да не постоји узрочно-последична веза између било које радње окривљеног и констатоване повреде у медицинској документацији и налаза и мишљења судског вештака др Милоша Јанчића, основано оспорена изјављеном жалбом.

Надаље, према налажењу Апелационог суда у Београду, оштећени ББ је током целог поступка, како претходног тако и на главном претресу, остао доследан у тврдњи да га је окривљени физички напао и да му је упутио претњу “Скини униформу да те пребијем, отворићу ти лобању” и његов исказ је овај суд оценио као јасан, логичан и уверљив. Како је оптужним предлогом окривљеном стављено на терет да је оштећеног ударио једанпут и то шаком стиснутом у песницу у пределу врата, то је закључак простепеног суда о томе да је исказ оштећеног недоследан јер је у различитим фазама поступка говорио да га је оштећени ударио једном, односно да га је ударио два пута (и одговарао је на питање како је могуће да окривљени оштећеном једним ударцем нанесе повреду и у пределу врата и у пределу ребара), оцењен као неправилан. Ово због тога што из доказа у списима, односно исказа испитаног оштећеног следи да је он током целог трајања поступка био *изричит у тврдњи да му је окривљени нанео ударац у пределу врата као и у погледу упућених претњи*, а само за ове кривичноправне радње се оптужницом окривљени терети и доказивање једино ових кривичноправних радњи је било предмет овог кривичног поступка.

Из исказа сведока ДД непосредног очевица, произлази да се он *сећа момента када је окривљени АА оштећеног ББ ударио руком у врат*, након чега су и он и оштећени кренули да хватају окривљеног како би га ставили у положај за везивање, што нису учинили јер се појавио још један полицајац и две полицајке које су биле у канцеларији. Према налажењу овог суда, исказ овог сведока је у погледу свих битних чињеница важних за утврђење правилног и потпуног чињеничног стања, доследан како у претходном поступку тако и на главном претресу, а како је овај сведок био у

непосредној близини окривљеног и оштећеног и могао је јасно да види радњу коју је окривљени предузео према оштећеном и могао је да чује претње које му је упућивао, то је Апелациони суд у Београду овај исказ оценио као непристрасан, истинит, и између осталих доказа је и на њему је засновао чињенично стање као у изреци ове пресуде.

Дакле, и сведок ДД и оштећени ББ су својим исказима недвосмислено потврдили да је окривљени оштећеном задао један ударац руком у врат, а код оваквих доказа – сагласних изјава два комунална полицајца, постојања медицинске документације и налаза судског вештака медицинске струке у коме је наведено да су повреде констатоване код оштећеног могле настати управо на начин како је то оштећени описао, то је према ставу Апелационог суда у Београду изјављеном жалбом основано оспорен закључак првостепеног суда да нема доказа да је окривљени извршио кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323 став 2 у вези става 1 КЗ.

Ценећи сагласне исказе испитаних сведока комуналних полицајаца, у којима су описане претње које је окривљени упутио оштећеном, те ударац нанет руком у пределу врата, медицинску документацију за оштећеног сачињену непосредно након инкриминисаног догађаја у којој су описане повреде, те налаз и мишљење судског вештака медицинске струке из којих је овај суд утврдио тежину и механизам настанка повреда оштећеног, и то како појединачно тако и у њиховој међусобној вези, Апелациони суд у Београду је након одржаног претреса пред другостепеним судом утврдио чињенично стање као у изреци пресуде, те са степеном извесности закључио да је окривљени АА ... године у Београду, у станици граничне полиције Аеродрома “Никола Тесла” напао и претио да ће напасти службено лице комуналног полицајца оштећеног ББ у вршењу службене дужности контроле комуналног реда на Аеродрому “Никола Тесла” по дневном налогу за реализацију службеног задатка, при чему је службеном лицу нанета лака телесна повреда, на тај начин што је најпре оштећеном упутио претњу речима: “Скини униформу да те пребијем, отворићу ти лобању”, након чега је истог ударио шаком стиснутом у песницу у пределу врата, услед чега је оштећени задобио лаку телесну повреду у виду нагњечине у пределу врата.

Ценећи овако утврђено чињенично стање, Апелациони суд у Београду је нашао да се у радњама окривљеног АА стичу сва законска обележја кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323 став 2 у вези става 1 КЗ које је окривљени учинио у урачунљивом стању, при чему је био свестан свога дела, хтео његово извршење и био свестан да је његово дело забрањено, због чега је ожалбена пресуда уважавањем жалбе јавног тужиоца преиначена и окривљени је оглашен кривим.

Апелациони суд у Београду је доносићи одлуку о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном АА, ценио све околности из члана 54 КЗ које утичу на то да кривична санкција буде правилно одабрана, а њена висина правилно одмерена, па је као олакшавајуће околности на страни окривљеног ценио чињеницу да је окривљени АА породичан човек, ожењен и отац двоје малолетне деце, док је као отежавајуће околност цењена ранија осуђиваност окривљеног, како то произлази из извештаја из КЕ, те је даље ценећи степен кривице, јачину повреде и угрожавање

заштићеног добра, закључио да ће се и самом претњом казном на окривљеног довољно утицати да убудуће не врши оваква и слична кривична дела, због чега је окривљеном изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 8 (осам) месеци са роком провере од 3 (три) године.

Према ставу овог суда, овако изреченом кривичном санкцијом ће се постићи сврха изрицања кривичних санкција а условна осуда је кривична санкција која је адекватна како тежини извршеног кривичног дела тако и личности окривљеног као извршиоца.

Како је окривљени оглашен кривим због извршеног кривичног дела, то га је овај суд обавезао на плаћање трошкова кривичног поступка на основу одредбе члана 264 ЗКП, о чијој висини ће одлучити првостепени суд накнадно посебним решењем.

Будући да подаци овог кривичног поступка не пружају довољан основ ни за потпуно ни за делимично одлучивање о истакнутом имовинскоправном захтеву, то је оштећени на основу одредбе члана 258 став 4 ЗКП упућен да истакнути имовинскоправни захтев остварује у парници.

Следом свега реченог, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 459 ЗКП.

Записничар
Оливера Мандић Јоксић с.р.

Председник већа-судија
Душанка Ђорђевић с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић